



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara**

**Zoller, Joseph**

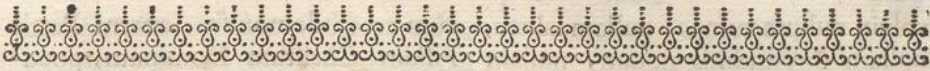
**Augustæ, Anno 1712**

XII. Tulit ergo Moyses uxorem suam, &c. reversusque est in Ægyptum.  
Exod. c. 4. v. 20.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)





# De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

## CONCEPTUS XII.

### §. I. Scriptura.

78. GENITRIX VIRGO, à sCeLere EX-  
Cepta, VnIversALI CarCerIs  
perICVLo haVD eXpo-  
nenda.

Exod. c. 4. v. 20. *Tulit ergò Moyses uxorem suam, & filios suos, & imposuit eos super asinum, reversusque est in Ægyptum.*

**P**Errecturus jubente Numine Moyses, ex deserto Madian, in Ægyptum, nolebat domi relinquere Sephoram, uxorem suam dilectissimam, sed teste S. Textu, *Tulit uxorem suam, & filios suos &c.* Verùm inexpectatus mox casus Moyfi hoc in itinere constituto contigit; ut enim Sacrà paginâ ulterius recensent: *Cum esset in itinere, in diversorio, occurrit ei Dominus, & volebat occidere eum.* Atque, ut totam Historiam compendio absolvamus, *Tulit illicò Sephora acutissimam petram, & circumcidit præputium filij sui, tetigitque pedes ejus, & ait: ait Sponsus sanguinum tu mihi es.* Hic non immeritò admirari quis posset, quam ob causam tanta erga dilectissimum aliàs servum suum Moysen, Divini Numinis exarserit indignatio? verùm (juxta Augustinũ, Theodoretum, Eusebium Parisiensem, & Emisenum) alia certè ratio non fuit, nisi quòd Moyses, missus à DEO tanquàm universalis captivi populi hebræi redemptor, è manu, & servitute Pharaonis, propriam secum Sponsam sumendo, eam perfacile periculo parís captivitatis, ac diræ servitutis exponere potuisset, quod DEUS omninò indignum judicans, adedò in Moysen est exacerbatus, ut mortem illi fuerit in eodem itinere comminatus.

Hæc Historia perbellè immaculatam Deiparæ conceptionem denotat:

si enim Lyrano fides, Sephora nil aliud significat, quàm: *Tota pulchra*, fuit ergo præclara Virginis immaculatæ figura. Insuper in populo Judaico, sub diro Pharaonis jugo gemente, tota Adami Protoparentis nostri figurabatur posteritas, utpotè per originale peccatum in miseram infernalis Pharaonis captivitatem, diramque servitutem deducta. In Moyse autem, constituto ejusdem populi redemptore, præfigurabatur Christus, redemptor noster pijsimus, à Patre Coelestí in terram demissus. Nolebat ergo Divina providentia, charissimam Sephoram suam MARIAM, dignissimam æterni Patris Filiam, Filij Matrem, Spiritus Sancti Sponsam, inter dæmonis servos, ac captivos, ullo momento numerari, commorari, periclitari: imò voluit potius, diabolum ab illâ ligari; ut enim ait S. Bruno: *Virgo est, cui Dominus ligavit Leviatan.* Tria hîc, ad rem nostram, hominum genera recenset Petrus Gregorius: *Alij, ait, liberi sunt, atque ingenui, qui nunquam servierunt: alij liberti, qui servierunt, qui servituti fuerunt obnoxij, sed tamen per manumissionem libertatem sunt adepti: alij servi semper manent.* Porro his suppositis, dixit de libertis Martianus Imperator: *Macula illis quadam & nota inter ingenuos remanet, utpotè quod servi saltem fuerint.* Quod idem de spurij legitimitatis Baldus pronuntiat: *Spurius legitimatus, vel aliqua ratione nobilitatus similis est ægro curato à vulnere, cujus semper aliqua remanet cicatrix.* Ne ergò MARIA talis aliquando liberta dici posset, ne ullius quidem momenti spatio, vulneris originalis in illâ observaretur cicatrix, ne dæmonis captivitati, vel unico temporis punctulo subijceretur, ac subjectionis tam turpís periculo obnoxia crederetur, nullam in Virgine genitrice servitutem DEUS

Serm. de Nativ.

lib. de re: publ.



voluit, nullum vulnus, nullam labem, nullam turpitudinis notam, nullam maculam in MARIA admisit: Verè igitur Beata Sephora, *tota pulchra*, quia in ipso conceptionis suæ exordio, extra omne peccandi periculum, sine maculâ reperta, quæ in monte Calvariæ, ad pedes Filij sui crucifixi jugiter astans, meliori jure ad illum, quàm Sephora ad Moysen maritum suum, dicere poterat: *Sponsus Sanguinum tu mibi es, &c.* præsertim scilicet suam ab hoc ipso Christi sanguine præviso acceptam agnoscens. Hanc ergò pulcherrimam Sephoram, Redemptoris nostri innocentissimi matrem innocentissimam, ab omni scelere exceptam, nemo pertinaciter præsumat asserere, captivitatis diabolicæ periculo expositam fuisse, nisi ipsemet præsentissimo carceris æterni periculo exponi, diramque infernalis Pharaonis servitutem, MARIA præsertim manum maternam subtrahente, subire velit, &c.

### §. 2. *Authoritas.*

#### 79. S. Antiochvs, pVraMDICens.

*Nulli tamen possibile, ad tantæ virtutis pertingere fastigium, nisi præsidio iurvetur, & ergà DEUM charitatis, & animi de se quàm modestissimè sentientis, juxta testimonium Deiparæ, omnî laudum genere celeberrimæ, nulli obnoxia peccato.*  
Homil. 21.

### §. 3. *Ratio.*

#### 80. VIRGO Marla, eX proVerbio: *VoX popVLI, VoX DeI,* ILLIBATA.

**V**ox populi est vox DEI: Atqui vox populi est, Virginem MARIAM esse sine maculâ conceptam. Ergo eadem est vox DEI. maj. prob. Vox, quæ non est DEI, est errori, & falsitati obnoxia, cum non respondeat primæ veritati, ut Christus de seipso testatur: *Ego sum via, veritas, &c.* Ergò è contrario, quæ primæ veritati conformis est, erit vox DEI. Atqui talis est vox populi,

cum credibile non sit, æterni Patris Filium Christum Dominum, populum totius Universi, & præcipuè charissimam suam Sponsam, Ecclesiam Catholicam, perpetuo in errore constitutam derelinquere, nec eam corrigere, quod contingeret, si vox populi non semper esset conformis primæ veritati, ut patet. Ergo &c. Probatur etiam min. Vox populi est, quod universi Orbis status, & conditiones tenent: Atqui Virginem MARIAM esse illibatam, & sine maculâ, inculcant Scripturæ, Pontifices, & Concilia, proclamant SS. Patres, Theologi Scholastici, diversique Religionum Ordines, diversis rationibus exornant, Juristæ per leges probant, Philosophi ex rationibus naturalibus deducunt, Rhetores orationibus perorant, huic piæ sententiæ nec Mahumetani, nec gentiles dissentiunt. Ergo vox populi, consequenter & DEI est, MARIAM esse sine maculâ conceptam, esse illibatam.

### §. 4. *Historia.*

#### Labes In Marlâ, sVLDanI genIto IntoLerabilis.

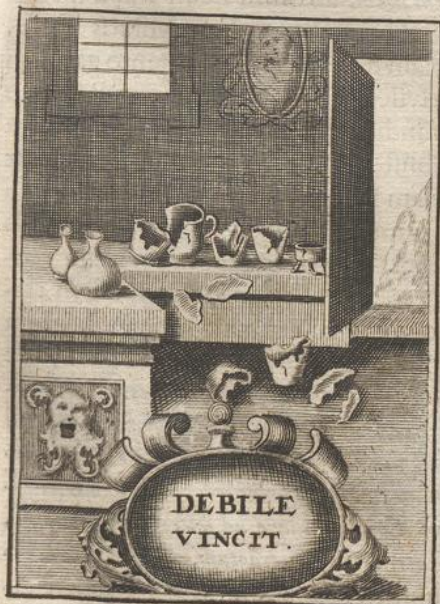
**A**nno Millesimo, Trecentesimo, Vigesimo secundo, sedente Joanne XXII. Pontifice, Avinione in Gallijs, ad partes nostras venit genitus Magni Armeniæ Suldani, græcæ, & latinæ linguæ admodum peritus. Hic summo honore Pontificali in Curiâ exceptus, quotidie Sacris Ritibus, Ceremonijs, ac Solennitatibus, quibus mirum in modum capiebatur, intererat, jamque eò res devenerat, ut Catechumenus, & Religionis nostræ haberetur candidatus, non sine ingenti Sanctissimi Pontificis gaudio. Attamen, proh dolor! omnia aliter venerunt; accidit enim, ut luce Festivâ Marianæ Conceptionis, Oratorem audierit, multis & Scripturis, & Figuris demonstrare conantem, DEI Matrem, cum cætero Mortalium grege, Originalis peccati maculam contraxisset. Ad quæ novus ille Orthodoxæ Fidei Candidatus in tantum fuit scandalizatus, ut confestim è loco confurgens, cum



cum fremitu, ac furore, in hæc verba proruperit: Apagè tetrum spurciloquiūl etenim, si in conspectu Califæ, aut Suldani Ægypti, aut in conspectu aliorum Saracenorum, quis talia effari ausus fuisset, nullo certè pacto evadere potuisset, quin ab omnibus lapidaretur, etsi Primas Regni foret: imò, si quis talia de Matre Mahumeti, inter nos, effutire præsumeret, viviburio piaret. Itaque vale Christianitas! Nihil mihi, & Baptismo, nihil mihi, & Religioni, in qua DEI Mater turpis audit, & impura! Dixit, & obfirmatè à Sacris nostris resiliens, renitente in vanum Pontifice, quâlis advenerat, in Regionem suam est reversus. Hunc nempe fructum è Sacro suggestu, orator ille minimè sobrius retulit, edoctus, aliam effundendæ peccatoris purulentix sedem quærere. *Jacob. Perez de Valent. ad vers. 3. Magnificat. Pellbartus in stellar. Reynaud. tom. 7. pag. 143. & tom. 8. pag. 265.*

§. 5. *Symbolum.*

82. VITRVM VASIS RELIQUIIS, VIRTV-  
te argenti VIVI, DIFFRACTIS,  
SINE SIGNO RVPTVRÆ.



Cur tot vasa ruunt? frangit Mercurius ista  
Infusus: Vitro nil tamen ille nocet.  
Cur ruit omnis homo? culpa est transfusa Parentum.  
Conceptæ abs maculâ nil tamen illa nocet.  
*Erit vas in honorem, sanctificatum & utile Do-  
mino, ad omne opus bonum paratum. 2. Tim. 2. v. 21.*

§. 6. *Antiquitas.*

FÆMINA CAPTA, VIRO ERVBE-  
SCENDA.

83.

VETERUM Historiarum produnt monumenta, Teutonibus, ac Cimbris adversum Romanos prælio decertantibus, ac conspectâ Romanorum potentiâ, terga jam vertere cogitantibus, animos à fæminis, illorum uxoribus, hæc commonitione additos fuisse? *Eia Viri! Eia mariti dilectissimi! pugnate fortiter, vincite, triumphate, ne nos Romanorum captivas videatis!* tam turpe scilicet, tantumque dedecus, viris summè erubescendum, videbatur illis, Romanorum esse captivas.

Qui hanc barbararum fæminarum adhortationem, à Cornelio Tacito annotatam, rei Sacræ adaptare voluerit, facile sibi persuadebit, quantò magis probrosum fuisset, fæminarum pulcherrimam, inter mulieres omnes benedictam, etiam momentaneo temporis spatio, infernalis inimici, per originale, captivâ extitisse. Erubescenda certè fuisset, & etiamnum esset, hujus fæminæ benedictæ captivitas, non Sponso tantum Divino, scilicet Spiritui Sancto, verum ipsi etiam MARIE in terris Filio, Christo JESU, de quo certum est, quòd pugnârit pro illâ fortiter, & ad infamiam hanc captivitatis à Matre avertendam, suum præservativè sanguinem, & Sacratissimam passionem specialiter applicaverit, verbo, quòd in conceptionis ejus conflictu contra peccatum decertare per miracula voluerit, tantum, nè illam Satanæ, immanis, barbari, & immitis adversarij mancipium, ac captivam videret.

§. 7. *Anagramma.*

MVNDA VIRGO, ALTARE COELI.

84.

*Tu pia Regina, summa, et munda Coeli Ara!*

Versio litteralis.

*Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.*

\* \* \*

DE